

Poulenc i Beethoven, SOČR a Mahan Esfahani

Hudbu první poloviny 19. a 20. století spojí šéfdirigent rozhlasových symfoniků Alexander Liebreich v programu koncertu, který bude v pondělí 18. ledna ze Dvořákovy síně Rudolfiny živě přenášet ČRo Vltava. Po předejře k Weberově opeře Čarostřelec se v Poulencově Venkovském koncertu rozezní cembalo Mahana Esfahaniho. Večer uzavře Beethovenova Čtvrtá symfonie.

Předejhra k nejúspěšnějšímu jevištnímu dílu Carla Marii von Webera, opeře Čarostřelec, je jistě dobře známá, stejně jako Beethovenova Symfonie č. 4 B dur, kterou německý skladatel napsal v roce 1806 za pobytu u knížete Karla Aloise Lichnovského v Hradci nad Moravicí.

Concert champêtre, hravý Venkovský koncert francouzského neoklasického autora Francis Poulence už nepatří k tak hojně uváděným. Dílo z let 1927-28 vzniklo pro Wandu Landowskou, průkopnici hry na cembalo, která se zasloužila o znovuoživení zájmu o tento nástroj nejen mezi interprety, ale i skladateli. Na její popud vytvořili nové kompozice například Manuel Falla, Vittorio Rieti nebo právě Francis Poulenc.

O studiích u této Wandy Landowské v mládí toužebně přemýšlela naše legendární interpretka Zuzana Růžicková, do smělých plánů však neblaze zasáhl rok 1939... Kvůli diktaturám se Zuzana Růžicková s obdivovanou interpretkou nikdy nesetkala, přesto ji velmi ovlivnila. Nejprve jako naděje, v koncentračním táboře jako sen a posléze coby celoživotní umělecký vzor.

O Zuzaně Růžickové nepíšeme náhodou – Mahan Esfahani byl jejím studentem. Působivá linie osobností je tedy vykreslena... Absolvent muzikologie a historie na Stanfordově univerzitě se vedle aktivit interpretačních soustředí i na činnost badatelskou, dramaturgickou a popularizační. Koncerty na předních festivalech, v nejslavnějších síních a se špičkovými světovými tělesy jsou dnes již samozřejmou součástí jeho uměleckého profilu. Esfahaniho renomé a kredit umocňují aktivity na poli soudobé hudby.

PROGRAM:

Carl Maria von Weber: Čarostřelec, předejhra k opeře

Francis Poulenc: Concert champêtre pro cembalo a orchestr

Ludwig van Beethoven: Symfonie č. 4 B dur, op. 60

Alexander Liebreich – dirigent

Mahan Esfahani – cembalo

Dvořákova síň Rudolfiny, pondělí 18. ledna 2021 v 19.30 hodin

Přímý přenos koncertu vysílá **ČRo Vltava**

Záznam nabízí 20. ledna od 20.00 hodin **ČRo D-dur**

Jana Patzelová

Symfonický orchestr Českého rozhlasu

tel.: 775 114 215, e-mail: jana.patzelova@rozhlas.cz

socr.rozhlas.cz

Příloha tiskové zprávy:

Rozhovor se sólistou Mahanem Esfahanim (1 strana)

Rozhovor se sólistou Mahanem Esfahanim

(použit s laskavým svolením redakce Týdeníku Rozhlas a autorky Aleny Sojkové, materiál vyšel v TR 3 z 11. 1. 2021)

RADIORAPORT - Ticho v Praze

Íránsko-americký cembalista **Mahan Esfahani** zahraje se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu řízeným Alexanderem Liebreichem Venkovský koncert Francise Poulenca. Koncert, který se uskuteční v pondělí 18. ledna ve Studiu 1 Českého Rozhlasu, vysílá v přímém přenosu Vltava.

Jaký máte vztah k Poulencovu hravému Venkovskému koncertu?

Tenhle koncert má podle mě výjimečné místo v hudební historii. Jednak je to jeho první koncert – napsal ho asi v šestadvaceti pod „dohledem“ slavné cembalistky Wandy Landowské, která ho premiérovala –, jednak je to skladba plná skrytých provokací. Koho by napadlo napsat koncert pro cembalo a velký orchestr? To napětí mezi hlasitostí a ztišeností, jemností a grandiózností je velmi duchaplné. Nemohu říct, že Poulenc je můj nejoblíbenější skladatel, každopádně je ale nejzábavnější.

Koncert bude řídit Alexander Liebreich. Už jste dříve spolupracovali?

Ne, to bude poprvé a musím říct konečně! Moc se na to těším, protože ho mám rád – jako člověka i muzikanta. Je to skutečný evropský gentleman, s velkým osobním šarmem a kosmopolitním cítěním. Je nádherné, že se taková osobnost čas od času v Praze objevuje.

Jak jste strávil loňský, pro muzikanty vůbec ne příznivý rok?

Pro mě to nebyl úplně nejhorší rok. Nějaké koncerty i nahrávání se uskutečnily, učil jsem se nové skladby, psal jsem... a byl jsem trpělivý. Opravdu hodně se těším, až tohle strašné období skončí a zase se obnoví ty blahodárné mezinárodní vazby.

V září 2015 jste se z Londýna přestěhoval do Prahy. Co vás k tomu vedlo?

Londýn není pro umělce lehké místo k životu. Vaše kreativita potřebuje prostor, aby mohla růst. A když chcete v Londýně uspořádat koncert, potřebujete peníze. Hodně peněz. Žil jsem také ve Vídni, mám rovněž slabost pro Budapešť, Mnichov, Curych. A také pro Prahu. Jsou tu místa, kde je velké ticho.

(as)